historia es la historia de com va

El tirador explica que va disparar dues vegades al cap i després, a terra, li va engegar un altre tret, en 15 segons

executar Ossama Bin Laden, l'1 de maig del 2011, en la seva residència d'Abbottabad, al Pakistan.

Phil Bronstein ha compartit gairebé un any amb un dels grans herois anònims dels Estats Units per escriure un reportatge a *Esquire*. No només és un dels 23 *navy seal* del Equip 6 –l'elit militar– que aquell dia es van colar a la casa del més buscat. No, aquest home és el que s'atribueix, i ningú no li ha desmentit, haver liquidat el qualificat com "el terrorista més abominable del nostre temps".

Al costat d'ell, Bronstein ha gaudit de barbacoes, passejos, co-

nova desplegament a l'Afganistan. Quatre mesos en què va decidir que era el final de la seva carrera. El setembre passat va deixar el cos i va saber el que és la ingratitud, afirma l'article.

"Molt aviat va descobrir –explica l'autor– que quan deixes la Navy després de 16 anys, amb nombroses cicatrius, artritis, tendinitis, pèrdua de visió i vèrtebres danyades, això era el que rebia del de l'exèrcit i de la seva agraïda nació: res, ni pensió, ni cobertura sanitària per a la seva dona i els seus fills, ni protecció".

El tirador assegura que els seus caps només li van oferir una feina com a conductor d'un camió de distribució de cervesa, a Milwaukee. "Havia d'assumir una altra identitat, com els delators de la mafia, ho perdíem tot", aclareix.

Si la peripècia descrita ningú no l'ha contestat, l'acusació de què al *shooter* l'han deixat amb una mà davant i una altra darrere ha despertat la ira dels uniformats, en especial l'organització dels militars retirats. Si bé el Pentàgon calla oficialment, el Departament d'Assumptes dels Veterans no ha amagat el seu enuig. "Com tots els excombatents a l'Iraq i l'Afganistan, el *shooter* opta a cinc anys de cobertura sanitària gràcies a la nostra organitzaació", li repliquen. Li recorden, a més, que només els que han estat almenys vint anys en el servei tenen dret a percebre la pensió.

La resposta va provocar que *Esquire* introduís una rectificació en el reportatge penjat al seu web i la promesa que aquesta "inexactitud" no apareixerà en el número en paper que sortirà al març. El retret al missatger no evita la crítica per la situació de desemparament en què s'han trobat molts soldats en tornar a la seva llar dels dos fronts bèl·lics de més d'una dècada.

A *The Gawker*, Tom Scocca remarca el "pecat" del reportatge, encara que introdueix un matís.

"Sembla estúpid i indefensable que en la nostra política nacional –després d'anys a les zones de combat més perilloses, en constant risc físic i mental–, un *seal* hagi de complir els vint anys com si fos un ordinador. Un jugador de futbol americà rep pensió en acabar la seva breu carrera. El sentit comú ens indica que els comandos d'elit no mereixen menys consideració".

La seva vida va consistir en passar-se tres-cents dies a l'any fora

Una de les coses que més el van sorprendre en registrar la casa: sota de cada llit hi havia sacs d'opi

BUSCAR-SE LA VIDA

Temps dolents per a l'elit

Hi ha alerta per l'alt índex d'atur entre els que tornen del front. El *shooter* diu que ara treballa en una assessoria, res estable. Malgrat tot, no vol explotar el filó dels llibres. El seu col·lega Matt Bissonnette en va publicar un –*No easy day*– sota pseudònim. El secret li va durar un dia. Poc abans de la irrupció del *shooter*, un altre *navy seal*, Chrys Kyle, el més letal dels franctiradors, va morir tirotejat per un col·lega que ajudava a readaptar-se.

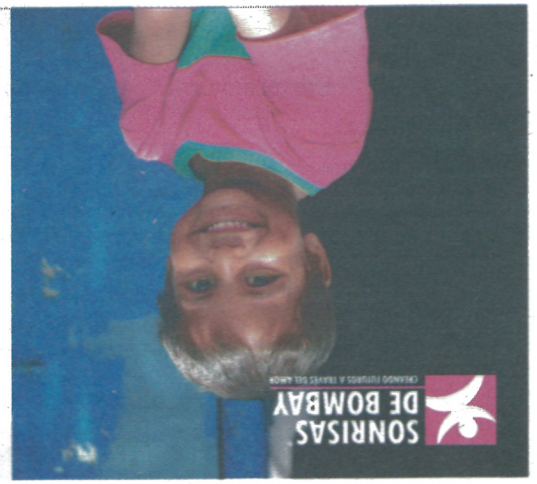

UN PEQUEÑO GESTO HACE LA DIFERENCIA

slums- + smiles

Síguenos:

Hazte socio colaborador | www.sonrisasdebombay.org

"la Caixa" 2100-0777-42-0200204439 · Triodos Bank: 1491 0001 23 2030048025